

ה"ת 28752/04/14 - מבקשת, אנואר הייב נגד משיבה: מ. י. תחנת ירדן גליל

בית משפט השלום בקריית שמונה

ה"ת 28752-04-14 הייב ואח'

בפני מבקשת: כב' השופט מורן מרגלית
נגד משיבה: מ. י. תחנת ירדן גליל
אנואר הייב

החלטה

בפניי בקשה להחזרת תפוס בהתאם להוראות סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: **הפקודה**).

רקע כללי בתמצית:

בתאריך 3.2.14 תפסה המשיבה רכב מסוג איסוזו טנדר מ.ר. 72-226-57, אשר כעולה מנספח א' לבקשה הינו רשום על שמה של המבקשת (להלן: **הרכב** או **התפוס**).

בקצירת האומר ייאמר, כי הרכב נתפס במסגרת חקירת אירוע גניבת סולר אשר התרחש ביום 21.12.13 בשעות הלילה באזור היישוב יסוד המעלה ואשר במסגרתה נעצר בן דודה של המבקשת, מר הייב חמודי (להלן: **חמודי**), בחשד לביצוע הגניבה.

טענות המבקשת:

לטענת ב"כ המבקשת, המבקשת אכן נהגה לאפשר לבן דודה, חמודי, לנהוג ברכבה.

בשלב זה, שוחרר חמודי מן המעצר בו היה נתון וזאת, לאחר שלא נמצאו ראיות הקושרות אותו לביצוע הגניבה ולא הוגש כנגדו כתב אישום.

המבקשת הינה אישה נורמטיבית ללא כל עבר פלילי, אין לה כל נגיעה לעבירת גניבת הסולר ולא יוחס לה כל חשד בהקשר זה.

בנסיבות אלה, כך לטענת המבקשת, המשך החזקת הרכב על ידי המשיבה נגוע בחוסר סבירות קיצוני ויש בו כדי לפגוע בזכויותיה הבסיסיות של המבקשת.

לאור כל האמור לעיל, עתרה המבקשת להשבת הרכב לרשותה.

במסגרת הדיון אשר התקיים ביום 15.5.14, טען ב"כ המבקשת כי ככל שמטרת תפיסת הרכב הינה לצורך חילוטו בעתיד, אזי אין מקום להיעתר לבקשה. עוד טען ב"כ המבקשת, כי בכדי להבטיח את מטרת התפיסה ניתן לרשום עיקול על הרכב במשרד הרישוי.

טענות המשיבה:

המשיבה מתנגדת לבקשה.

המדובר בתיק אשר במרכזו עומד אירוע גניבה של 5,000 ליטר סולר. הרכב נשוא הבקשה נתפס לאחר מרדף מצולם בשדות וקיימות ראיות הקושרות את החשוד לביצוע העבירה.

בשלב זה, תיק החקירה הוחזר אל המשיבה לצורך ביצוע השלמות חקירה ומשכך, טרם הוגש כתב אישום.

כן הבהיר ב"כ המשיבה, כי עם סיום ההליך בכוונת המשיבה לעתור לחילוטו של הרכב.

דין והכרעה:

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה, בשלב זה, להידחות ואנמק.

מקור הסמכות הנורמטיבי לתפיסת חפצים מצוי בהוראות הפרק הרביעי לפקודה.

סעיף 32(א) לפקודה, מונה חמש חלופות אשר בהתקיימן יש כדי להקים את הסמכות לתפיסת החפץ: באותו החפץ נעברה עבירה, עומדים לעבור עבירה, החפץ עשוי לשמש ראיה בהליך המשפטי, החפץ ניתן כשכר בעד ביצוע העבירה או ניתן כאמצעי לביצועה.

י"אמר כבר כעת, כי מפי המבקשת לא נשמעה טענה לעניין עצם חוקיות תפיסת הרכב ולפיכך, ניתן לקבוע כי תפיסת הרכב נעשתה כדין.

אעיר לעניין זה, כי מעיון בתיק החקירה אשר הוגש לעיוני עולה, כי בידי המשיבה מצויות ראיות אשר יש בהן כדי ללמד על מעורבותו של הרכב באירוע נשוא תיק זה.

יחד עם זאת, הלכה היא כי אף אם מגיע בית המשפט למסקנה לפיה תפיסת החפץ נעשתה לתכלית ראויה עדיין שומה עליו לבחון האם יש בהמשך תפיסתו לפגוע באופן בלתי מידתי בבעלים.

לעניין זה, ראה דבריו של כבוד השופט מ' חשין במסגרת רע"פ 1792/99 גאלי נ' **משטרת ישראל**, פ"ד נ"ג(3), 312:

"...לא ייעלם מעינינו, כי המשך החזקת החפץ שנתפס בידי המשטרה יש בו כדי לפגוע בזכות הקניין של הבעלים - מעבר לפגיעה שהייתה בעצם התפיסה - ומכאן עשויה שתילמד חובה המוטלת על המשטרה - ועל בית המשפט בשיבתו לביקורת על מעשי המשטרה - לבדוק ולמצוא לא אך אם תפיסת הנכס נעשתה לתכלית ראויה אלא גם אם המשך החזקת הנכס בידי המשטרה אינו פוגע בבעלים במידה העולה על הנדרש. לשון אחר: שומה עליו על בית המשפט לבדוק ולמצוא אם קיימת חלופה אשר תשיג את תכלית "מעצרו" של הנכס, אך פגיעתה בבעל הזכות בנכס תהא פחותה מן הפגיעה בו אם תמשיך המשטרה ותחזיק בנכס..."

(שם, פסקה 21).

כעולה מטיעוני ב"כ המשיבה, התנגדות המשיבה להחזרת הרכב לידי המבקשת מבוססת על שתי טענות אלה: הראשונה, כי התיק מצוי עדיין בשלבי חקירה (כאמור, התיק הוחזר לצורך ביצוע השלמות חקירה) והשנייה, כוונת המשיבה לעתור לחילוטו עם סיום ההליך.

סבורני, כי יש טעם בהתנגדותה של המשיבה להשבת הרכב הנסמכת על טענתה השנייה.

כאמור, החקירה בתיק זה טרם הושלמה ולפיכך, לא שוכנעתי כי ניתן יהיה להשיג את מטרת התפיסה באמצעות חלופה אשר פגיעתה בזכויות המבקשת פחותה.

כמו כן, עריכת איזון בין האינטרסים המתנגשים במקרה דנן, מביאה למסקנה לפיה האינטרס הציבורי העומד בבסיס תפיסת הרכב והמשך החזקתו בשלב זה על ידי המשיבה גובר על זכויותיה של המבקשת.

עם זאת, במידה ובתוך 60 יום מהיום לא תסתיים החקירה המשטרית ולא יוגש כתב אישום, תוכל המבקשת לפנות

בשנית לבית המשפט לבחינת העניין מחדש.

סוף דבר:

לאור כל האמור לעיל, הנני דוחה כאמור את הבקשה.

ניתנה היום, כ"ז אייר תשע"ד, 27 מאי 2014, בהעדר הצדדים.